

[Søren Andersen.]

man for visse kasser, der har over 15 dages ledighed i gennemsnit, sætter statstilskuddet til de såkaldte sociale ydelser op fra 80 til 85 pct. Et lignende forslag var fremme i 1959, men da tog regeringen det selv tilbage. Det er vanskeligt at forstå, at det skal være rigtigere i dag; vi kan ikke se, at situationen peger i retning af noget sådant, for med en enkelt undtagelse kan man jo ikke sige, at kassernes økonomi er dårlig; tværtimod har udviklingen betydet en konsolidering.

Vi har også gennem ændringsforslagene nr. 6-8 insisteret på at fastholde det nuværende reguleringsgrundlag, altså efter pristal, og derudover lovændringer som dem, vi bl. a. behandler her i dag, i stedet for en automatisk regulering af lønændringer, hvad enten den er resultatet af overenskomster, pristalsændringer eller lønglidning. Det offentlige betaler en så stor del af forsikringerne, at det må være rimeligt at kræve, at det har hånd i hanke med udviklingen.

Ændringsforslag nr. 10 tilsigter at fastholde den nuværende karenstid på 6 dage. Jeg finder efter de oplysninger, der er givet i udvalget med hensyn til administrationen, at det er betænkeligt at sætte karenstiden ned under disse 6 dage.

Jeg skal anbefale de af mig nævnte ændringsforslag. Jeg synes, jeg ikke er fri for den opfattelse, at nogen har følt en vis sympati for dem; det skal så vise sig ved afstemningen, om det giver sig kontant udslag.

Jeg skal ligeledes anbefale det af ministeren stillede ændringsforslag nr. 11 angående repræsentation for Dansk Arbejdsgiverforening og LO i arbejdsnævnet; jeg finder denne repræsentation rimelig.

Derimod skal jeg anbefale at stemme imod ændringsforslagene nr. 5 og 9, der er stillet af socialistisk folkeparti, idet de må betragtes som rene overbudsforslag.

Jeg føler faktisk, at den højtærede minister har vist forståelse for mine tanker i det tilsagn, der er givet om en mere effektiv arbejdsanvisning, der må anses for noget, som der ikke alene er behov for i forbindelse med den ændrede erhvervsstruktur, der kan komme i forbindelse med fællesmarkedet og på anden måde, men som der lige så meget,

som ministeren selv siger, kan være behov for i forbindelse med den udvidelse af arbejdsløshedsforsikringen, som her finder sted.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de af mit parti sammen med det konservative folkeparti stillede ændringsforslag og det af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse, medens jeg altså anbefaler at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti.

Asger Jensen: Man kan ikke påstå, at der af regeringen har været udvist megen forhandlingsvilje under behandlingen af de foreslåede ændringer til arbejdsløsheds-kasseloven. Den radikale repræsentant i udvalget, det ærede medlem hr. Aage Fogh, gav dog udtryk for megen imødekommenhed over for vore synspunkter, men efter en forhandling regeringspartierne imellem blev vore forslag fejlet til side. Der blev imidlertid under udvalgsarbejdet fra alle sider givet tilslutning til, at vi havde ret i vore synspunkter vedrørende en gennemgribende strukturændring af hele opbygningen af arbejdsløsheds-kassesystemet. Det lykkedes ikke at nå frem til at tilrettelægge et arbejde desangående, men vi må se det som en imødekommenhed, at den højtærede socialminister har givet tilsagn om at fremskynde en sagkyndig undersøgelse af, om den danske arbejdsanvisnings struktur og funktioner og virkemidler er tidssvarende. Vi anser det for meget væsentligt, at arbejdsanvisningen er således tilrettelagt, at den kan yde en effektiv indsats for at få arbejdskraften sat ind, hvor der er brug for den.

☞ Når der har været vist interesse for også at tage arbejdsløsheds-kassernes forhold op til revision, har det rimeligvis været ud fra forskellige synspunkter, men den omstændighed, at det nu koster ca. 20 mill. kr. at administrere disse kasser, og at der i forrige regnskabsår — det er det sidste tal, vi har — er udbetalt 141 mill. kr. i understøttelse, gør det naturligt at rejse spørgsmålet, om ikke en for stor del af pengene går til administration. Jeg er vel kendt med, at staten ikke yder direkte tilskud til administrationsudgifterne, men da det er offentlige og anerkendte kasser, som bygger deres tilværelse på lovgivningsmagten, må det være naturligt og også rimeligt for os her i tinget